

Pafkó Tamás*

(ELF)ELEJTHETETLEN ÉLMÉNYEK

Van úgy, hogy akkor tanulunk meg értékelni valamit, amikor már csak a hiányát tapasztaljuk. Bizonyára nem én vagyok az egyetlen, aki nem is tudta, hogy tíz éven át minden májusban egy szellemi kincseshánya nyílt Egerben mindazok számára, akik keresztény vezetőkként szolgálnak mások felé. A European Leadership Forum (ELF) elnevezésű rendezvény tíz év után Egerből a lengyelországi Wisla városkájába helyezte át főhadiszállását, és én éppen ebben az évben, 2013-ban váltam azon szerencsések egyikévé, akik részt vehettek az európai keresztény vezetők eme fórumán.

Hírből ugyan hallottam arról az előző években, hogy Eger évről évre helyt ad valamilyen angol nyelvű konferenciának, amelyről jókat lehet hallani, de a nyelvi kompetencia hiánya és a kevés információ meggátolt abban, hogy jobban utánajárjak, miről is szól valójában ez a rendezvény. Idén aztán egy kedves invitálás nyomán mégis izgatott készülődés közben találtam magamat, Isten pedig arra bátorított, hogy átlépve a saját korlátaimat, kipróbáljam magam egy teljesen új közegben. Gondoltam, hogy egy egyhetes angol nyelvű konferencia próbára teszi a középfokú C-t, arra azonban nem számítottam, hogy az első este végére a támogató közeg és az állandó éles helyzetek hatására szédületes gyorsasággal omlanak majd le a nyelvi korlátok, elevenednek meg a lebénult szavak, és úgy érzem majd magam, mint aki egyre több ismerős utcát fedez fel egy településen, ahol nagyon régen járt.

Mindezt minden oldalról erősítette a professzionális szervezettség, amely ötvözte a minőség iránti elkötelezettséget és a megszágyenítő szolgálatkészséget a szervezők részéről. Ezen a konferencián minden azt szolgálja, hogy a résztvevőnek semmi másra ne legyen gondja „legfeljebb csak arra, hogy megegye az ételt” és jobbnál jobb előadásokat hallgatva fejlessze magát, hogy hazatérve kiválóbb szakemberként tudjon szolgálni a rábízottak felé.

Sok kritika éri európai és magyar részről az amerikai életvitelt, gondolkodásmódot, az itteni amerikai testvérek azonban két szempontból is megelőztek minden rosszmájú megjegyzést és kritikát. A fórumnak helyet adó szálloda minden sarkában készen állt egy testvér, hogy útbaigazítson minket, válaszoljon kérdéseinkre, vagy csak egyszerűen egy mosollyal köszönje meg, hogy időben odaértünk a plenáris előadásra. A másik terület, amelyen figyelemreméltó példát mutattak tengerentúli barátaink, az anyagi bőkezűség volt. Az önkéntesek közül sokan arra gyűjtenek év közben, hogy nyáron repülőjegyet vegyenek, hogy elutazhassanak Európába szolgálni felénk a Fórumon. Ezen kívül roppant nagyvonalú adományokkal járulnak hozzá ahhoz, hogy a konferencia idején működő könyvesboltból az ösztöndíjasok, mint például én, az egyébként is leárazott könyvekből még kedvezményesebben vásárolhassanak. Az hamar nyilvánvalóvá vált számomra, hogy a közöttünk lévő anyagi különbség jelentős, jó volt azonban látni, hogy ők bőkezűen adtak abból amijük volt, és ezt érdemes mindnyájunknak tanulnunk.

A rendezvény fórum lévén számtalan lehetőséget teremtett a spontán kapcsolatépítésre, szemléletformálásra. Érdekes volt tapasztalni, hogy a nyugat-európai testvérek többször felhívták a figyelmünket arra, hogy ami náluk már élő jelenség, az pár éven belül nálunk is megfigyelhető lesz Közép-Kelet-Európában, így

például a homoszexuálisok közötti házasság legalizálása és ehhez hasonló. Jó volt érezni az óvó szeretetet részükről. Itt valóban megszűntek a határok, és ami mindnyájunkat összekötött, az a Krisztus és az ő országa iránti szeretet. Ezt az egységet éltem meg Isten egy humoros ajándékában is. Saját szekciómban, melyről alább még szólok, megismerkedtem egy fiatalemberrel, akiről lassacskán kiderült, hogy az első bukaresti román baptista gyülekezet segédlelkésze, mely gyülekezet kezdetben német gyülekezetként működött. Ezt követően rajtam volt a sor a bemutatkozást illetően, amikor is elmondtam, hogy az első magyarországi, és egyben budapesti magyar baptista gyülekezet segédlelkésze vagyok, mely gyülekezet kezdetben német gyülekezetként működött. A kapcsolat innentől önálló életre kelt, és egyszer csak egy autóban találtam magamat négy román fiatalemberrel együtt, amint épp a román–magyar helyzetről beszélgetünk a legnagyobb békességben. Ilyen helyzeteket csak Krisztus tud összehozni és menedzselni.

*Teológiai könyvek széles választéka volt elérhető, kedvezményesen
(Fotó: Horváth Dénes)*

Amikor annak idején indult a fórum, minden érdeklődő egy szekció előadásait hallgathatta, melynek központi témája az apologetika, a keresztény hitvédelem volt. Szükségesnek látták ugyanis, hogy a keresztény értelmiségi vezetők kritikai mó-

don tudjanak hozzáállni a saját hitükhöz, egészségesen érvelni annak értékei mellett. Az elmúlt évek során további húsz szekcióval bővült azon területek száma, amelyeken képezhetik magukat a résztvevők. Az egyik ilyen a teológusok szekciója, melynek magam is részese lehettem. Egy kimondatlan kérdés motoszkált bennem már egy ideje, melyre nem gondoltam, hogy ilyen egyértelmű és határozott választ fogok kapni a lengyelországi egy hét alatt. A kérdés a következő volt: egy jó lelkipásztor gyümölcsöző szolgálatához a teológusi vagy a vezetői attitűdnek kell-e jobban kidomborodnia. Kezdő lelkipásztorként fontos volt számomra, hogy melyik mellett tegyem le a voksomat, hiszen ez

hosszú távú hatással bírt a jövőmre nézve. Épp ezért éltem meg valóságos isteni válaszként, hogy a teológus szekcióban kezdettől fogva elválaszthatatlan egységként beszéltek e két szerepről. Egymást kölcsönösen erősítő nézőpontokról van szó, másképp a tudós teológus elefántcsonttoronyában bedohosodik a levegő, a magával ragadó vezető pedig rövid időn belül elsekélyesedik.

Minden egyéb nagyszerű tanítás mellett ez a gondolat fogant meg bennem a legmélyebben: egyszerre elmélyedni és gyönyörködni a teológia tudományában, és a mindennapok részévé tenni azt, hogy az emberek ne okoskodást lássanak benne, hanem életet.

A 2013-AS FÓRUM NÉHÁNY ELŐADÓJA

FOTÓ: HORVÁTH DÉNES

Ellis Potter

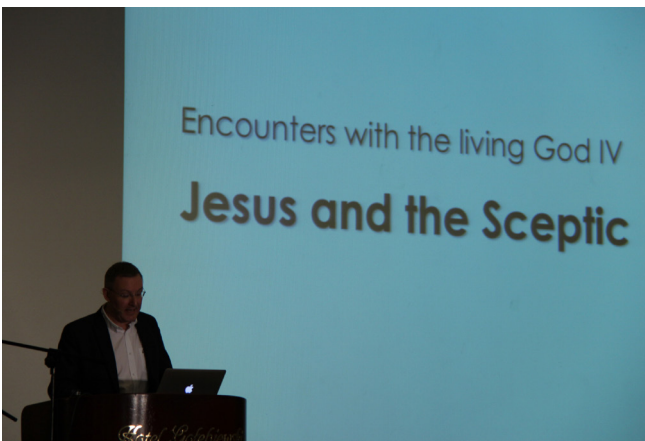
Ellis Potter zen buddhista szerzetesből lett keresztény lelkipásztor és evangélista. Svájcban él, de a világ mind az őt lakott földrészén hirdeti a Szentháromság Isten evangéliumát. Szabados Ádám blogjában egy vele készült interjú is olvasható: <http://divinity.szabadosadam.hu/?p=3166>

FOTÓ: HORVÁTH DÉNES

David Robertson

A skóciai Dundee-ban lévő St Peter's Free Church egyik lelkésze. A *The Dawkins Letters* című könyve megjelenése óta Európa-szerte hívják, hogy tarson előadásokat. Ez a könyv a cáfolata *Richard Dawkins* *God Delusion* című híres könyvének.

FOTÓ: HORVÁTH DÉNES

Stefan Gustavsson

Stefan Gustavsson a *European Leadership Forum Steering Committee* (az ELF operatív bizottsága) tagja. Egy stockholmi keresztény tanulmányi központ, a *Credo Academy* vezetője. Ez a központ főként a kulturális elemzésekre, világnézetek tanulmányozására, hitvédelemre és az evangelizálásra fókuszál.

FOTÓ: HORVÁTH DÉNES

Os Guinness

Os Guinness szerző, társadalomkritikus. A hatvanas években a *Francis Schaeffer* által létrehozott közösség, a *L'Abri* vezetője volt. Jelenleg a New York-i East West Institute főmunkatársa. Számos könyv szerzője. A *The Call* című műve magyarul is megjelent a Harmat kiadó gondozásában *Elhívás* címmel.